

2 на земя-тъ по край море-то. И учаше
 3 ги много съ притчи, ^би говорѣше имъ
 4 въ поученіе-то си: Слушайте. Ето излѣзе
 5 сѣятель-тъ да сѣе. И когато сѣяше, едно
 6 паднх край пѣть-тъ, и дойдохъ птици-
 7 тѣ небесны и озобахъ го. Друго паднх
 8 на каменито мѣсто, дѣто нѣмаше много
 9 пѣрсти, и засорохъ изникнх, защото нѣ-
 10 маше дълбинх отъ земя. Но когато из-
 11 грѣя слънце-то припърли ся, и понеже
 12 нѣмаше коренъ изсѣхнх. И друго паднх
 13 въ тѣрніе-тъ, и обростохъ тѣрніе-тъ и за-
 14 глушихъ го, и не даде плодъ. И друго па-
 15 днх на добръ-тъ земя, и ^адаваше плодъ,
 16 който възлѣзуваше и възрасуваше, и при-
 17 несе едно тридесетъ, и друго шестдесетъ,
 18 а друго сто. И казуваше имъ: Който има
 19 уши да слуша, нека слуша.
 20 ^вИ когато останх на самѣ, ^гонѣзи които
 21 бѣхъ около него съ дванадесетъ-тъ, по-
 22 пытахъ го за притчъ-тъ. И казуваше
 23 имъ: Вамъ ся даде да познаете тайнх-
 24 тх на царство-то Божіе, ^да на онѣзи вни-
 25 шны-тъ, всичко-то бива въ притчи; ^еЗа
 26 да гледатъ гледающе, и да не видятъ;
 27 и да чуѣтъ чуѣюще, и да не разумѣютъ;
 28 да не бы да ся обръиктъ, и да имъ ся
 29 простятъ грѣхове-тъ. И казува имъ: Не
 30 знаете ли тѣзи притчъ? а какъ ще ра-
 31 зумѣете всички-тъ притчи? ^жСѣятель-тъ
 32 слово-то сѣе. А ^зпосѣяно-то край пѣть-тъ
 33 сѣхъ тѣзи въ които ся сѣе слово-то; но при
 34 които, като чуѣтъ, тутакси, идува Сата-
 35 на, и отнема слово-то вѣяно-то въ сърд-
 36 ца-та имъ. Подобно и на каменити-тъ мѣ-
 37 ста посѣяно-то сѣхъ тѣзи, които, като чу-
 38 ѣтъ слово-то, тутакси съ радостъ го при-
 39 матъ; Нѣматъ обаче коренъ въ себе си,
 40 но приврѣмenni сѣхъ; послѣ като настане
 41 скърбъ или гоненіе за слово-то, тутакси
 42 ся съблзываютъ. И въ тѣрніе-тъ посѣяно-
 43 то сѣхъ тѣзи, които слушатъ слово-то, И
 44 грѣжи-тъ на тойзи вѣкъ, и ^зпрѣлѣсть-та на
 45 богатство-то, и пожеланія-та за други *ра-*
 46 *боти*, като навлѣзуватъ, заглущаватъ сло-
 47 во-то, и бесплодно бива. А на добръ-тъ
 48 земя посѣяно-то сѣхъ тѣзи, които слушатъ
 49 слово-то, и приматъ, и даватъ плодъ, едно
 50 тридесетъ, и едно шестдесетъ, и едно сто.
 51 ^иИ казуваше имъ: За това ли ся внося
 52 свѣщъ да ѣхъ турятъ подъ шиникъ-тъ, или
 53 подъ одръ-тъ? Да ли не за това, да ѣхъ
 54 поставятъ на свѣтильникъ-тъ? Защото ^кнѣ-
 55 ма нѣщо тайно, което да ся не яви: ни-
 56 то е было нѣщо потаено, което да не из-
 57 лѣзе на явѣ. ^лКойто има уши да слуша,
 58 нека слуша.
 59 ^мИ казуваше имъ: Внимайте това което

слушате; ^нсъ койкто мѣркъ мѣрите, ще
 ви ся възмѣри; и вамъ които слушате
 25 ще ви бѣде придатътъ. Защото, ^окойто
 има, ще му ся даде; а който нѣма, и о-
 нова което има, ще му ся отнеме.
 26 И казуваше: ^пТака е царство-то Божіе,
 както кога челоувѣкъ хвърли сѣме-то въ
 27 земя-тъ. И сии и разбужда ся ноця и
 деня; и сѣме-то никне, и расте, както той
 28 не знае. Защото земя-та отъ самосебе си
 произвожда, първомъ трѣвъ, послѣ класъ,
 29 и напоконъ пѣлно жито въ класъ-тъ. И
 когато узрѣе плодъ-тъ, той часъ ^риспраца
 сѣрпъ-тъ, защото е настанхла жетва.
 30 ^сОще казуваше: ^сНа що да уподобимъ
 царство-то Божіе? или съ кое сравненіе
 31 да го сравнимъ? Подобно е на зърно си-
 напово, което, кога ся посѣе въ земя-тъ,
 най малко е отъ всички-тъ сѣмена, които
 32 сѣхъ на земя-тъ; А когато ся посѣе, из-
 растува, и бива по голѣмо отъ всички-
 33 тѣ злакове, и прави клоніе голѣмы, така
 34 щото подъ неговъ-тъ сѣнкъ можѣтъ пти-
 цы-тъ небесны да прѣвиватъ. И ^тсъ мно-
 го такъизи притчи говорѣше тѣмъ сло-
 35 во-то, както можяхъ да слушатъ. А безъ
 36 притчъ имъ не говорѣше; но на особъ
 37 тълкуваше всичко на ученици-тъ си.
 38 ^уИ ^указува имъ въ тойзи день когато ся
 39 свечери: Да минемъ отвѣдъ И като оста-
 вихъ народъ-тъ, земахъ него, както бѣ
 40 въ ладіѣ-тъ; имаше още и други ладіи
 съ него. И дигнува ся голѣма буря вѣ-
 41 тренна; и волни-тъ ся вливахъ въ ладіѣ-
 42 тх, така щото тя вече ся пълнѣше *съ водъ*.
 43 И той бѣше на кормжъ-тъ заспалъ на въз-
 44 главицѣ; и разбуждатъ го и казуватъ
 45 му: Учителю, не тя ли е гръза че погы-
 46 нуваме? И станхъ та запрѣти на вѣтръ-тъ,
 47 и рече на море-то: Мълчи, умри ся. И
 48 прѣстанхъ вѣтръ-тъ, и станхъ тишина го-
 49 лѣма. И рече имъ: Защо сте така страш-
 50 ливи? Какъ нѣмате вѣржъ? И убояхъ ся
 51 съ голѣмъ страхъ, и казувахъ си единъ
 52 другиму: Кой е прочее тойзи, че и вѣтръ-
 53 ть и море-то му ся покоряватъ.

ГЛАВА 5.

б Гл. 12; 38.
 в Иоан. 15; 5. Кол. 1; 6.
 г Мат. 13; 10. Лук. 8; 9 и др.
 д 1 Кор. 5; 12. Кол. 4; 5.
 е 1 Сол. 4; 12. 1 Тим. 3; 7.
 ж Ис. 6; 9. Мат. 13; 14. Лук.
 8; 10. Иоан. 12; 40. Дѣян.

а Мат. 7; 2. Лук. 6; 38.
 б Мат. 13; 12. 25; 29. Лук.
 8; 18. 19. 26.
 в Мат. 13; 24.
 г Отк. 14; 15.
 д Мат. 13; 31. Лук. 13; 18.
 е Дѣян. 2; 41. 4; 4. 5; 14.